

Abril.

Redacció i Administració:

R. Catalunya, 38, 1.^a

— Telèfon 17135 —

Preu: 50 cèntims

SUBSCRIPCIÓ:

3 pessetes trimestre

SETMANARI NACIONALISTA D'ESQUERRA

ANY I - NÚM. 1

SURT ELS DISSABTES

UNA FITA:

Proclamació de la República Catalana

Catalans:

Interpretant els sentiments i els anhels del poble que ens acaba de donar el seu sufragi, proclamem la República Catalana com a Estat integrant de la Federació Ibèrica.

D'acord amb el President de la República federal espanyola, senyor Niceto Alcalá Zamora, amb el qual hem ratificat els acords presos en el Pacte de Sant Sebastià, em faig càrrec provisionalment de les funcions de President del Govern de Catalunya, esperant que el poble espanyol i el català expressaran quina és en aquests moments llur voluntat.

En fer aquesta proclamació amb el cor obert a totes les esperances, ens conjurem i demanem a tots els ciutadans de Catalunya que es conjurin amb nosaltres per a fer-la prevaler pels mitjans que siguin, encara que calgui arribar al sacrifici de la pròpia vida.

Preguem que cada català, així com tot altre ciutadà resident a Catalunya, es faci càrrec de l'enorme responsabilitat que en aquests moments pesa sobre tots nosaltres.

Tot aquell, doncs, que pertorbi l'ordre de la naixent República Catalana, serà considerat com un agent provocador i com a tal traïdor a la Pàtria.

Esperem que tots sabreu fer-vos dignes de les llibertats que ens hem donat, i de la justícia que, amb l'ajut de tots, anem a establir. Ens recolzem amb bases immortals com són els drets dels homes i dels pobles i morint i tot si calgués, no podem perdre.

En proclamar la nostra República, fem arribar la nostra veu a tots els pobles d'Espanya i del món, demanant-los que espiritualment estiguin al nostre costat i enfront de la monarquia borbònica que hem abatut, i els oferim aportar-los tot el nostre esforç i tota l'emoció del nostre poble renaixent per a afirmar la pau internacional.

Per Catalunya, pels altres pobles germans d'Espanya, per la fraternitat de tots els homes i de tots els pobles, catalans, sapiguen fer-vos dignes de Catalunya.

Barcelona, 14 d'abril del 1931. — EL PRESIDENT, Francesc Macià.

ABRIL DE L'ANY 1931

El 14 d'abril de l'any 1931 el nostre cabdill Macià proclamava la República Catalana que visqué tres dies. Tres dies que deixaren en el cor dels catalans tota la llavor per a l'esdevenidor. Tres dies que fiten les esperances nostres.

La República Catalana marca la nostra doctrina i la nostra llei. Nosaltres no som federals: nosaltres som confederals. La nostra federació pròxima és amb terres de parla catalana de l'Estat espanyol: València i les Balears. La remota, per a quan vingui l'estructura, ció d'Europa per llei de nacionalitats, hi afegeix el Rosselló. Aquesta federació pot confederar-se amb les altres repúbliques de l'Estat espanyol; ha de confederar-se amb totes les d'Europa, amb totes les de la Terra, quan arribi l'hora d'abatre del tot l'imperialisme dels estats actuals, creació del Capitalisme i font de guerres i de dissorts per als homes.

Vers aquella República Catalana de l'any 31 aixequem sempre el nostre pensament de catalans nacionals, ensems que dediquem el nostre record a l'heroi nacional: en Francesc Macià.

Visca la República Catalana! Visca la Unió de Repúbliques Ibèriques! Visca Francesc Macià!

EDITORIAL

Uns bons amics i excel·lents nacionalistes ens indicaren la conveniència de què per mitjà d'un setmanari, encara que fos modest, apleguéssim sota el comú denominador del nacionalisme esquerrà un estat d'opinió, que periòdicament es sentís representat per aquesta publi-

cació que suara treiem a la llum pública.

Havem dit que el nostre guió comú, és i serà, el nacionalisme d'esquerra. Però, és evident, que avui que el mot nacionalisme ha estat vexat i traït, es fa necessari aclarir-ne el seu concepte per a

entendre'ns nosaltres mateixos i amb aquells que per tot hi troben pèls i que tot plegat no són més que rebentistes a sou de determinades cledes fora de la nostra llei.

De nacionalisme a Catalunya solament en volem reconèixer un: el nostre. Nacionalisme progressiu, ple d'humanisme i de fraternitat. Nacionalisme Catalunya endins per

a projectar la seva civilització i avenç cap a l'exterior; amarat d'un liberalisme profund que no barri el pas ni a cap idea nova ni a l'evolució natural de les aspiracions del proletariat.

Necessitem allunyar per sempre més el nacionalisme clerical d'Irlanda i de Polònia, com tota farsa hitleriana tipus alemany-sudeta.

"Abril" en el seu primer número afirma la més lleial i pregona adhesió al President de tots els catalans, Lluís Companys